

Bryssel den 7 juni 2017
(OR. en, de)

10080/17

**Interinstitutionellt ärende:
2015/0287 (COD)**

JUSTCIV 139
CONSOM 248
DIGIT 160
AUDIO 86
DAPIX 227
DATAPROTECT 114
CULT 85
CODEC 1001

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	9901/17 + ADD 1, 9832/17, 9833/17
Komm. dok. nr:	15251/15
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll (första behandlingen) – Allmän riktlinje = Uttalanden från delegationerna till rådets protokoll

För delegationerna bifogas ett gemensamt uttalande från Portugals, Frankrikes, Italiens, Rumäniens och Cyperns delegationer, ett uttalande från Österrikes delegation samt ett gemensamt uttalande från Lettlands, Litauens och Luxemburgs delegationer till protokollet från rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 8–9 juni 2017.

Ytterligare ett uttalande från Tjeckiens delegation till protokollet från rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 8–9 juni 2017 återfinns i dok. 9833/17.

**Gemensamt uttalande från Portugal, Frankrike, Italien, Rumänien och Cypern
till rådets protokoll**

Portugal, Frankrike, Italien, Rumänien och Cypern förbehåller sig rätten att eftersträva förbättringar i de kommande interinstitutionella förhandlingarna med Europaparlamentet och förväntar sig att trepartsdialogen kommer att utmynna i ett mer ambitiöst direktiv som gynnar konsumentskyddet i Europeiska unionen, särskilt vad avser bestämmelserna om omvänd bevisbörda för leverantören.

Den av ordförandeskapet föreslagna kompromissen med maximal harmonisering på ett år är inte i linje med den minimiharmonisering på två år som anges för tidsfristen för leverantörens ansvar (lagstadgad garanti), något som omotiverat lägger hinder i vägen för skyddet av våra konsumenter när det gäller vad som normalt är ett mycket komplext digitalt innehåll eller mycket komplexa digitala tjänster.

Det är inte rimligt att förvänta sig att konsumenter fullt ut ska kunna förstå ett sådant digitalt innehåll eller sådana digitala tjänster och ännu mindre att de ska kunna bevisa när det råder bristande överensstämmelse ett år efter engångsleveranser.

När det gäller Portugal, Frankrike, Italien, Rumänien och Cypern kommer den maximala harmoniseringen på ett år för omvänd bevisbörda och bristen på anpassning till den föreslagna tvåårsfristen för leverantörens ansvar (lagstadgad garanti) att utgöra ett allvarligt bakslag för konsumentskyddet.

Uttalande från Republiken Österrike till rådets protokoll

Trots sina betänkligheter avseende kravet på ett särskilt garantisystem för avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll har Österrike alltid deltagit aktivt och konstruktivt i förhandlingarna i rådets arbetsgrupp. Det är desto mer beklagligt att många av Österrikes förslag, oavsett om de rör innehåll eller rättsteknisk utformning, inte återspeglas i den nuvarande kompromisstexten, även om många medlemsstater stödde dem. Trots att framsteg har gjorts under förhandlingarna är delar av kompromisstexten fortfarande otydliga och kommer att ge upphov till betydande rättsosäkerhet. Detta gäller framför allt bestämmelserna om digitalt innehåll som är integrerat i produkter. För att få till stånd en transparent reglering skulle man för dessa produkter ha behövt fastställa regler som är enkla att följa för konsumenter, leverantörer och rättstillämpare, så att man kan undvika differentieringsproblem. Tyvärr misslyckas man kapitalt med att uppfylla detta krav med den nuvarande texten. En otydlig rättsteknisk utformning präglar också bestämmelserna om när garantins tidsfrist börjar löpa (artikel 9a.3 ii) och om upphävandet av avtal (artikel 13a.1 jämförd med artikel 13b.3).

Rätt jämvikt mellan leverantörernas och konsumenternas intressen har inte heller alltid uppnåtts. När det gäller frågan om omvänd bevisbörda i artikel 10.1a har Österrike alltid förespråkat en tidsfrist på sex månader för detta. Bestämmelserna om tidsfristen på ett år för omvänd bevisbörda och för garantier inom ramen för avtal utan betalning där personuppgifter behandlas kommer att leda till en tung börda för leverantörerna. Å andra sidan innebär leverantörernas praktiskt taget obegränsade rätt att ändra innehållet att konsumenternas ställning försämras. Här – vilket Österrike har föreslagit upprepade gånger – behöver det införas ett kriterium som vederbörligen beaktar konsumenternas intressen, såsom huruvida ändringen är av en sådan art att det rimligen kan förväntas att konsumenten godtar den.

I slutändan är bestämmelserna i förslaget nära sammankopplade med bestämmelserna i det parallella förslaget om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor på nätet och annan distansförsäljning av varor, vilket innebär att garantin i avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll verkligen inte bör behandlas separat.

Gemensamt uttalande från Lettland, Litauen och Luxemburg till rådets protokoll

Digitala produkter som utvecklas snabbt, såsom digitalt innehåll, är en av de främsta drivkrafterna bakom den digitala ekonomins tillväxt. Därför välkomnar Lettland, Litauen och Luxemburg (nedan kallade *medlemsstaterna*) att syftet med direktivet är att den digitala inre marknaden ska fungera smidigare genom att man fastställer enhetliga regler för konsumentskydd när det gäller avtal för tillhandahållande av digitalt innehåll. På det hela taget anser medlemsstaterna att den allmänna riktlinjen är en välavvägd balans mellan medlemsstaternas olika intressen samt mellan en hög nivå av konsumentskydd och en företagsvänlig miljö. Därför stöder medlemsstaterna den allmänna riktlinjen.

Likväl vill medlemsstaterna uttrycka farhågor om vissa aspekter av den text som godkändes i dag.

Med tanke på de problem som redan existerar i praktiken och som främst rör olika nationella regler är principen om fullständig harmonisering grundläggande för att man ska kunna fullborda en välfungerande inre marknad för både konsumenter och företag. Därför beklagar medlemsstaterna att Europeiska kommissionens ursprungliga förslag har urvattnats i och med att medlemsstaterna får behålla olika nationella bestämmelser om vissa delar av direktivet, framför allt om de rättsliga garantiperioderna, hävandet av avtal som inte är tidsbegränsade och konsekvenserna av hävandet av paketavtal. Det innebär att de rättsliga hindren mot gränsöverskridande handel och följaktligen fragmenteringen av den inre marknaden kommer att kvarstå, vilket hindrar konsumenterna och företagen från att dra fördel av en verkligt integrerad digital inre marknad. Ytterligare avvikelser, även om de är ytterst små, från harmoniseringsnivån skulle äventyra syftet med hela direktivet.

Medlemsstaterna förbehåller sig rätten att hålla fast vid de farhågor som uttryckts ovan i framtida interinstitutionella förhandlingar.
